YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN MÄÄRÄYS
(ensimmäinen jaosto)
14 päivänä joulukuuta 1995 *

Asiassa C-173/95 P,

Anne Hogan, Euroopan parlamentin virkamies, kotipaikka Luxembourg, edustajanaan asianajaja Giancarlo Lattanzi, Massa-Carrare, prosessiosoite Luxemburgissa, 33 rue Godchaux, Luxembourg,

valittajana,

jossa valittaja vaatii muutoksenhaussaan Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen (neljäs jaosto) asiassa T-497/93, Hogan vastaan yhteisöjen tuomioistuin (Kok. 1995, s. II-703) 29.3.1995 antaman tuomion kumoamista,

vastapuolena:

Euroopan yhteisöjen tuomioistuin, asiamiehinään Luigia Maggioni ja Niels Lierow, prosessiosoite Luxemburgissa c/o Maggioni, Euroopan yhteisöjen tuomioistuin, Kirchberg,

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (ensimmäinen jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja D. A. O. Edward sekä tuomarit P. Jann (esittelevä tuomari) ja M. Wathelet,

* Oikeudenkäyntikieli: italia.

julkisasiamies: A. La Pergola,
kirjaaja: R. Grass,

kuultuaan julkisasiamiestä,

on antanut seuraavan

määräyksen

1 Hogan on 3.6.1995 yhteisöjen tuomioistuimen kirjaamoon jättämällään valituksella hakenut muutosta EY:n tuomioistuimen perussäännön 49 artiklan sekä EHTYn tuomioistuimen ja Euratomin tuomioistuimen perussääntöjen vastaavien määräysten nojalla ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen 29.3.1995 antamaan tuomioon asiassa T-497/93 (Hogan v. yhteisöjen tuomioistuin, Kok. 1995, s. II-703, jäljempänä valituksenalainen tuomio), jossa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin hylkäsi valittajan kanteen yhteisöjen tuomoistuimen tekemien niiden päätösten kumoamiseksi, jotka koskivat valittajan palkanosasta ulosottotuomion vuoksi suoritettua pidätystä, pidätetyn summan palauttamista, väitettyjen valittajan kärsimien aineellisten ja aineettomien vahinkojen korjaamista ja toissijaisesti ulosottotuomioon liittyvän kansallisen menettelyn lainvastaisuuden toteamista.

2 Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen antamasta valituksenalaisesta tuomiosta ilmenee seuraavaa:

"1 Kantaja Hogan on palkkaluokkaan C 1 kuuluva Euroopan parlamentin virkamies. Riidan aiheena olevien tosiseikkojen tapahtumisen aikaan hän oli yhteisöjen tuomioistuimen palveluksessa. Hän palasi 1.11.1993 virkaansa Euroopan parlamentissa.

2 Luxemburgilaisen asianajajan 18.5.1993 nostaman '3.2.1993 vahvistettuja kuluja ja palkkioita' koskevan kanteen perusteella Juge de paix de Luxembourg valtuutti

21.5.1993 antamallaan, 25.5.1993 yhteisöjen tuomioistuimelle tiedoksi annetulla ja siellä rekisteröidyllä määräyksellään työnantajan, toisin sanoen yhteisöjen tuomioistuimen, pidättämään Hoganin ulosmittauskelpoisesta palkanosasta 43 811 Luxemburgin frangin (LUF) summan, jonka tuomari arvioi väliaikaisesti saatavan suuruudeksi.

3 Yhteisöjen tuomioistuin antoi 27.5.1993 henkilöstöosaston osastopäällikön suostumuksella 'vahvistavan ilmoituksen', jossa se antoi tiedoksi Tribunal de paix de Luxembourgin pääkirjaajalle kantajan palkkasumman ja ilmoitti, että ulosmitattu määrä oli siirretty erityiselle pankkitilille. Sittemmin tätä ilmoitusta täytäntöönpantaessa, kuten Hoganin heinäkuun 1993 palkkakuitista ilmenee, pidätettiinkin 43 811 LUF:n summa, joka siirrettiin yhteisöjen tuomioistuimen erityiselle tilille.

4 Ulosmittausvelkojan esitettyä 26.5.1993 pyynnön ulosmittauksen julistamiseksi lainvoimaiseksi, Juge de paix kutsui 1.6.1993 asianosaiset kuultaviksi 28.7.1993 pidettävään istuntoon. Yhteisöjen tuomioistuin ei ollut edustettuna tässä istunnossa. Ulosmittausvelallisen ominaisuudessa Hogan toi esiin muodolliset ja asialliset vastaväitteet ja esitti vastavaatimuksena vahingonkorvausvaateen velkojaa vastaan.

5 Samanaikaisesti Hogan jätti nimittävälle viranomaiselle Euroopan yhteisöjen henkilöstösääntöjen (jäljempänä henkilöstösäännöt) 90 artiklan 1 kohtaan perustuvan pyynnön kieltää henkilöstöosastoa tekemästä mitään pidätyksiä hänen palkastaan. Hän esitti 3.6.1993 valituksen kyseisten henkilöstösääntöjen 90 artiklan 2 kohdan perusteella edellä mainittua 'vahvistavaa ilmoitusta' vastaan. Tuomioistuimen presidentti ilmoitti Hoganille 15.7.1993, että tuomioistuimen hallintokomitea oli tutkinut hänen pyyntönsä ja valituksensa ja päättänyt hylätä ne.

6 Tribunal de paix de Luxembourg totesi 30.9.1993 antamassaan tuomiossa perustelluksi velvoittaa Hogan maksamaan 43 811 LUF:n summa ja julisti 21.5.1993 annetun ulosmittaustuomion lainvoimaiseksi. Tämä tuomio annettiin tuomioistuimelle tiedoksi 26.11.1993.

7 Tribunal de paix de Luxembourgin pääkirjaaja toimitti ulosmittausvelkojalle 23.2.1994 lainvoimaisuustodistuksen, jonka velkoja antoi 24.2.1994 päivätyllä kirjeellä tiedoksi tuomioistuimelle. Tämän todistuksen saatuaan tuomioistuimen henkilöstöosasto maksoi ulosmittausvelkojalle 43 811 LUF:n summan maaliskuussa 1994 ja ilmoitti tästä Hoganille 23.3.1994 päivätyllä kirjeellä.

8 Hogan esitti 30.9.1993 annetun tuomion valitusajan päättymisen vuoksi menetetyn määräajan palauttamispyynnön Tribunal d'arrondissement de Luxembourgille, joka jätti sen 5.5.1994 tehdyllä ja tuomioistuimen henkilöstöosastolle 20.5.1994 toimitetulla päätöksellä tutkittavaksi ottamatta."

3 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin hylkäsi kanteen 29.3.1995 antamallaan tuomiolla.

4 Valittaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

" tutkii tämän valituksen;

toteaa pääasiaa koskevat vaatimukset perustelluiksi;

ja tätä varten:

hyväksyy edellä esitetyt vaatimukset ja erityisesti 6.8.1993 nostetussa alkuperäisessä kanteessa esitetyt vaatimukset (viitenumero 5.893) sekä erilaiset aikaisemmin toteutetuissa tai liitännäisissä taikka myöhemmin toteutetuissa toimissa ilmaistut vaatimukset ja erityisesti tämän valituksen alussa olevassa olennaisten tosiseikkojen yhteenvedossa nimenomaisesti mainitut vaatimukset,

toteaa, että kanne on nostettu tuomioistuimen nimittävää viranomaista vastaan eikä 'EY:n tuomioistuinta' vastaan, joten sitä ei ole nostettu tämän valituksen ratkaisevaa toimielintä vastaan,

toteaa, että tämä kumoamisperuste jo yksinään sisältää muut perusteet,

nimenomaisesti toteaa, että Luxemburgissa annetut määräykset eivät ole yhteisön oikeudessa merkityksellisiä yhteisöjen tuomioistuimen ja yhteisöjen muiden toimielinten passiivisen asiavaltuuden puuttuessa väliaikaismääräysten osalta ante causam,

toteaa, että henkilöstöosastot ja/tai yhteisön toimielimet eivät ole Luxemburgin kansallisten lakien alaisuudessa toimivia työnantajia,

toteaa, että Anne Hogan on Euroopan parlamentin eikä yhteisöjen tuomioistuimen virkamies; ja toteaa, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on erehtynyt katsoessaan, että yhteisöjen tuomioistuin on valittajan työnantaja todettuaan sitä ennen tuomion 1 kohdassa, että Hogan on 'palkkaluokkaan C 1 kuuluva *Euroopan parlamentin* virkamies',

toteaa, että henkilöstön päälliköllä ei ole tarvittavaa toimivaltaa edustaa yhteisöjen tuomioistuinta kansallisissa tuomioistuimissa ja että vain ne yhteisön toimielimen virkamiehet, joilla on muodollista 'ad hoc' toimivaltaa, voivat toteuttaa tämän tehtävän säädettyjä säännöksiä noudattaen, kuten esimerkiksi asianajajan ammatista 10.8.1991 annetun lain säännöksiä (liittyminen Luxemburgin asianajajayhteisöön),

toteaa, että henkilöstösääntöjen 24 artiklassa velvoitetaan yhteisö avustamaan virkamiehiä eikä aiheuttamaan heille vahinkoa ja että yhteisöjen tuomioistuimen yksiköt ovat kuitenkin rikkoneet tätä velvollisuutta. Tästä seuraa, että 43 811 LUF:in summan pidättämistä sekä itse summan maksamista koskeva päätös ovat lainvastaisia,

tämän vuoksi kumoaa valituksenalaisen tuomion sekä kaikki aikaisemmat, liitännäiset ja myöhemmät toimenpiteet,

palauttaa asian ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen täysistunnon käsiteltäväksi, ja toissijaisesti vähintään viisijäseniseen jaostoon, ja ainakin sellaiseen, johon jäävätty tuomari ei kuulu,

mahdollisesti ratkaisee riita-asian itse,

toissijaisesti toteaa, että ulkomaisten tuomioistuinten toimenpiteet, määräykset mukaan lukien, eivät ole suoraan täytäntöönpantavissa yhteisön oikeudessa, jos yhteisöjen tuomioistuin ei ole tehnyt niistä etukäteen päätöstä, ja jos etukäteen ei ole varmistettu yleisen järjestyksen (ordre public), kansainvälisen oikeuden ja yhteisön oikeuden periaatteiden noudattamista,

määrää muista toimenpiteistä, ja

velvoittaa vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut."

5 Valittaja vaatii 15.9.1995 yhteisöjen tuomioistuimeen saapuneessa myöhemmässä kirjelmässään, että

"— tehdään etukäteen muodollinen päätös, jossa yhteisöjen tuomioistuin ilmoittaa, hyväksyykö se vai ei kontradiktorisen menettelyn,

— jos päätös on myönteinen, yhteisöjen tuomioistuin tekee päätöksen, jossa ilmoitetaan selvästi, ketkä edustavat sitä tässä perussäännön (EY) 17 artiklan ja ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamiseksi tehdyn yleissopimuksen 6 artiklan mukaisessa kontradiktorisessa menettelyssä,

— kysymykseen liittyvien yleisten näkökohtien vuoksi se antaa valittajalle oikeuden jättää vastauksen 21.8.1995 esitettyyn vastaajan vastineeseen ja että se sitä ennen tekisi nimenomaisen vahvistavan päätöksen vastaajan vastineen tutkittavaksi ottamisesta,

— pöytäkirjaa sen tosiseikan, että jo ennen 'tosiseikkojen' kiistämistä valittaja oli kiistänyt ja kiistää edelleen 'tosiseikkojen tarkastamisen', joka on varmasti oikeuskysymys, ja että valittaja kiistää myös sen mahdollisuuden, että henkilöstöosaston osastopäällikkö voisi ilman nimenomaista valtuutusta edustaa yhteisöjen tuomioistuinta luxemburgilaisessa tuomioistuimessa".

6 On kuitenkin todettava, että yhteisöjen tuomoistuin ei ole antanut valittajalle lupaa jättää vastausta.

7 Yhteisöjen tuomioistuin vaatii huomautuksissaan valituksen hylkäämistä työjärjestyksen 119 artiklan perusteella, koska siltä puuttuvat selvästi tutkittavaksi ottamisen edellytykset ja koska se on selvästi perusteeton.

8 Yhteisöjen tuomioistuin voi työjärjestyksensä 119 artiklan mukaisesti milloin tahansa suullista käsittelyä aloittamatta hylätä valituksen, jos sen tutkittavaksi ottamisen edellytykset selvästi puuttuvat tai jos se on selvästi perusteeton.

9 Valittaja esittää kaksi perustetta tätä tuomiota vastaan tekemänsä valituksen tueksi.

Ensimmäinen peruste

10 Ensimmäisessä perusteessaan valittaja vetoaa useisiin menettelyllisiin virheisiin. Hän väittää ensiksi, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on muuttanut vastaajan nimen, joka oli yhteisöjen tuomioistuimen nimittävä viranomainen eikä itse yhteisöjen tuomioistuin.

11 Kantaja moittii tämän jälkeen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta siitä, että se ei ole noudattanut lykkäämistä (yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 55 artikla), prosessinjohtotoimien muuttamista (49 artikla ja 64 artiklan 4 kohta), julkisasiamiehen nimeämistä (erityisesti 18 artikla), asioiden yhdistämistä (50 artikla), mahdollisuutta siirtää asia milloin tahansa täysistunnon käsiteltäväksi (11 ja 14 artikla sekä 51 artiklan viimeinen virke), 25 artiklan 1 kohtaa (oikeudenkäyntiasiakirjojen virheellinen palauttaminen) ja 65 artiklan c kohtaa (soveltuvat asian selvittämistoimet) koskevia sääntöjä lähettäessään asian ensimmäi-

sen oikeusasteen tuomioistuimen neljänteen jaostoon, jonka jäsenenä on yhteisöjen luxemburgilainen tuomari R. Schintgen, jonka läsnäoloa on vastustettu toistuvasti, mutta jota ei ole jäävätty tämän omasta pyynnöstä huolimatta.

12 Perussäännön (EY) 51 artiklan mukaisesti valitus voidaan tehdä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa pidetyssä oikeudenkäynnissä tapahtuneiden virheiden perusteella, jotka vahingoittavat kantajan etuja. Yhteisöjen tuomioistuimen työjärjestyksen 112 artiklan 1 kohdan c alakohdan mukaan valituskirjelmässä on mainittava oikeudelliset perusteet ja väitteet, joihin vedotaan.

13 Vastaajan nimen muuttamisen osalta ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on todennut tuomion 31 kohdassa, että se seikka, että kanne on nostettu toimielimen nimittävää viranomaista vastaan eikä toimielintä itseään vastaan, riittäisi perusteeksi kanteen hylkäämiselle. Tällaisen hylkäämisen sijaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on pitänyt vastaajana toimielintä, jonka on katsottava toteuttaneen riidanalaisen toimenpiteen, joten se on siltä osin tehnyt mahdolliseksi asian aineellisen tutkimisen.

14 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ei näin ollen ole loukannut valittajan intressejä. Tämä ensimmäisen valitusperusteen osa on siis selvästi perusteeton.

15 Valittaja ei esitä muiden prosessiväitteiden osalta mitään oikeudellisia perusteluja vastoin työjärjestyksen 112 artiklan 1 kohdan c alakohtaa. Hän ei mitenkään yksilöi niitä sääntöjä, joita tässä asiassa ei ole noudatettu eikä sitä, miten väitetyt virheellisyydet olisivat loukanneet hänen intressejään. Lukuun ottamatta sitä seikkaa, että kyseessä ovat ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen sisäiset prosessinjohtotoimet, joita yhteisöjen tuomioistuin ei siis valvo, valittaja ei kuitenkaan ilmoita, miten nämä väitetyt virheellisyydet olisivat vaikuttaneet ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomioon.

16 Tässä tilanteessa yhteisöjen tuomioistuimen perussäännön 51 artiklan ja työjärjestyksen 112 artiklan 1 kohdan c alakohdan mukaiset edellytykset eivät ole täyttyneet. Ensimmäisen valitusperusteen muilta osilta puuttuu selvästi tutkittavaksi ottamisen edellytykset niin, että peruste on hylättävä kokonaan.

Toinen valitusperuste

17 Toisessa perusteessaan valittaja esittää luettelon erilaisista yhteisön oikeuden sekä ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamiseksi tehdyn yleissopimuksen määräysten rikkomisista. Hän arvioi näin ollen, että valituksenalaisessa tuomiossa ensimmäisen oikeusasteen tuomiostuin

"— rikkoo puolustautumisoikeuteen liittyviä määräyksiä,

— ei ota huomioon sitä, että yhteisöjen tuomioistuimelta puuttuu asiavaltuus kansallisissa tuomioistuimissa,

— tekee virheen todetessaan yhteisön oikeudessa laillisiksi tietyt ehdolliset 'määräykset' ante causam, jotka kuuluvat vain ulkomaisen oikeuden alaan,

— arvioi virheellisesti lainmukaisiksi henkilöstösääntöjen 24 artiklan ilmeiset rikkomiset, joihin on syyllistynyt yhteisöjen tuomioistuimen henkilöstöosasto, joka on laiminlyönyt taata henkilöstösäännöissä nimenomaisesti määrätyn virkamiesten avustamisen, ja siis myös valittajalle, erityisesti, koska

— se on paljastanut valittajaa koskevia luottamuksellisia henkilökohtaisia tietoja, joita suojaa tietosuoja,

— se ei ole ollut läsnä luxemburgilaisessa tuomioistuimessa pidetyssä oikeudenkäynnissä eikä se ole näin esittänyt valittajan hyväksi väitteitä, jotka koskevat

— Juge de paix'n puuttuvaa toimivaltaa määrätä 'tehtävä' yhteisöjen tuomioistuimelle,

— sitä, että se ei ole valittajan työnantaja,

— sitä, että yhteisöä ei voida rinnastaa työnantajana luxemburgilaiseen työnantajaan,

— velan olemassaolon puuttumista joka tapauksessa,

— valittajan aviopuolisoon kohdistunutta syrjintää ja epäsuoraa poliittista painostusta,

— oikeusturva on evätty ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimelle esitetyn pyynnön osalta, joka koskee kannan ottamista seuraaviin kysymyksiin:

— Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen puuttuva asiavaltuus Luxemburgin Juge de paix'n edessä,

— Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen nimittävän viranomaisen mahdollisuus osallistua oikeudenkäyntiin ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa, mutta ei Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa, joka on muutoksenhakutuomioistuin ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen antamiin tuomioihin,

— henkilöstöosaston puuttuva toimivalta arvioida muiden kuin yhteisöjen tuomioistuinten toimenpiteiden lainmukaisuutta,

— kyseisen osaston puuttuva toimivalta panna välittömästi täytäntöön nämä toimenpiteet,

— sitä, että on mahdotonta panna täytäntöön, ainakin yhteisön oikeusjärjestyksessä, muun kuin yhteisöjen tuomioistuimen määräämät väliaikaiset toimenpiteet, joita ei ole vahvistettu kontradiktorisessa menettelyssä ja joiden osalta on rikottu puolustautumisoikeutta,

— sitä, että ei ole todettu, että lainvoimaisuustodistus on annettu puolustautumisoikeutta rikkomalla ja näin ollen yhteisön oikeusjärjestyksen edellytysten vastaisesti".

18 Tässä luettelossa ei ole yhtään perustelua, joka liittyisi valittajan oikeuksien loukkaamiseen; valittaja ei muutoin osoita ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen antamasta tuomiosta määrättyjä kohtia, jotka hän riitauttaa.

19 Kaikki nämä väitteet on lisäksi jo esitetty ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa, joten kyse on vain toistamisesta, jonka tarkoituksena on, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa esitetyt seikat tutkittaisiin uudelleen.

20 Tältä osin on muistutettava, että perussäännön 51 artiklan ja työjärjestyksen 112 artiklan 1 kohdan c alakohdan määräyksistä yhdessä ilmenee, että valituksessa on mainittava selvästi kumottavaksi vaaditun tuomion valituksenalaiset osat sekä erityisesti tätä vaatimusta tukevat oikeudelliset perustelut. Tällaista vaatimusta ei täytä valitus, jossa pelkästään toistetaan tai esitetään sanatarkasti uudelleen jo ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa esitetyt perusteet ja väitteet mukaan lukien ne, jotka perustuivat seikkoihin, jotka tämä tuomioistuin oli nimenomaisesti hylännyt;

tällainen valitus onkin tosiasiassa vaatimus, jonka tarkoituksena on pelkästään, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa esitetty kanne tutkittaisiin uudelleen, mikä ei kuulu yhteisöjen tuomioistuimen toimivaltaan (ks. erityisesti asia C-26/94 P, X v. komissio, määräys 26.9.1994, Kok, 1994, s. I-4379, 12 ja 13 kohta, ja mainittu oikeuskäytäntö).

21 Toinen valitusperuste on siis hylättävä, koska sen tutkittavaksi ottamisen edellytykset selvästi puuttuvat.

15.9.1995 esitettyyn kirjelmään sisältyvät vaatimukset

22 Valittajan 15.9.1995 esittämässä kirjelmässä olevien vaatimusten osalta riittää, kun muistetaan, että yhteisöjen tuomioistuin ei ole antanut valittajalle oikeutta vastauksen esittämiseen, joten valittajan väitteet on jätettävä tutkimatta.

Koska valittajan esittämiltä perusteilta osittain puuttuu selvästi tutkittavaksi ottamisen edellytykset ja ne ovat osittain selvästi perusteettomia, valitus on hylättävä kokonaan.

Oikeudenkäyntikulut

23 Työjärjestyksen 69 artiklan 2 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut. Kyseisen työjärjestyksen 70 artiklan mukaan yhteisöjen ja niiden henkilöstön välisissä riita-asioissa toimielinten on vastattava omista kustannuksistaan. Työjärjestyksen 122 artiklan toisen kohdan nojalla tämän työjärjestyksen 70 artiklaa ei sovelleta toimielinten virkamiesten tai muuhun

henkilöstöön kuuluvien toimielimiä vastaan tekemiin valituksiin. Koska Hogan on hävinnyt asian, hänet on velvoitettava korvaamaan tämän oikeusasteen oikeudenkäyntikulut.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (ensimmäinen jaosto)

on määrännyt seuraavaa:

1) Valitus hylätään.

2) Valittaja velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Annettiin Luxemburgissa 14 päivänä joulukuuta 1995.

R. Grass — kirjaaja

D. A. O. Edward — ensimmäisen jaoston puheenjohtaja